

ПОЗИВ АУТОРИМА

Обавјештавамо Вас да припремамо нове бројеве наших часописа „ГОДИШЊАК“ Правног факултета и „СРПСКА ПРАВНА МИСАО“. Оба ова часописа штампаћемо пред крај ове године. Због тога Вас позивамо на сарадњу.

Уколико желите да Ваш научни или стручни рад, коментар, приказ неке научне књиге или неки интересантни примјер из судске праксе буде објављен у наредном броју неког од ових часописа, потребно је:

- Да нам најкасније до 20. октобра ове године доставите своје радове искључиво на е – mail адресу czp@pravobl.org .
- Уз то потребно је да нам на исту адресу доставите поднесак са личним подацима аутора, телефонима за контакт и изјаву да рад није претходно нигдје објављиван.

Да би радови били објављени морају да добију двије позитивне анонимне рецензије и да испуњавају све доље набројане стандарде. Радови који не буду написани у складу са тим стандардима неће ни ићи на рецензију и неће бити објављени. Пристигли радови се не враћају и за њих се не плаћа хонорар.

УПУСТВО

Рад мора бити написан ћирилицом, фонтом Times New Roman, величине 12, а фусноте, као и ознаке за фус-ноте, које се налазе у тексту величине 10.

Рукописи не могу бути дужи од једног табака. Један табак износи 16 страна од 28 редова са 66 словних знакова у реду, односно 28.800 знакова.

Извори (литература) наводе се на крају рада, ћирилицом, осим страних наслова, тако што наводимо презиме аутора (зарез) име (тачка) наслов рада (тачка) мјесто и година издања.

Једна фуснота не смије бити дужа од три реда.

Научни радови и стручни чланци морају да садрже:

- Име и презиме аутора које се исписује у горњем лијевом углу на првој страници рада. У првој фусноти наводи се ауторово звање и назив установе у којој је запослен.
- Наслов рада исписује се великим словима величине 14 на средини прве стране, одмах испод имена аутора. Наслов треба да буде што краћи и да што боље објасни суштину садржаја тог чланка. Наслови у једном реду су графички и визуелно најефективнији.
- Резиме са основним налазима рада (обима до 20 редова) исписује се одмах испод наслова. Кључне ријечи (до пет ријечи) су испод резимеа.

Све ово напријед набројано, дакле име и презиме аутора, наслов, резиме и кључне ријечи, мора бити написано и на енглеском језику и пише се на крају рада одмах послје закључка који не смије бити дужи од 20 редова. У фусноти на крају рада на енглеском језику исписује се и звање аутора и установа у којој је запослен.

Међунаслови у тексту не смију бити дужи од једног реда. Пишу се на средини великим словима величине 12 и нумеришу се арапским бројевима од 1....

Уколико међунаслов садржи више цјелина, оне се такође означавају арапским бројевима, нпр 1.1. и исписују се курентом тј. малим обичним словима (фонт 12).

Редакција задржава право да прилагођава рад општим правилима уређивања часописа, графичким стандардима и стандарду српског језика.

ПРАВИЛА ЦИТИРАЊА

Када цитирамо текст из књиге једног аутора придржавамо се сљедећих правила: име и презиме аутора, наслов књиге написан у италику, у малој загради наводимо мјесто издања и година издања, и на крају број странице са које нешто цитирамо.

Примјер:

Раде Михаљчић, *Огледи о старом српском праву*, (Бања Лука 2013), 35.

Ако се ради о већем броју страница онда се бројеви раздвајају цртицом.

У сваком сљедећем навођењу тог истог аутора, ако између не цитирамо неког другог, користимо ознаку *Ibid* у италику (тачка зарез) и број странице са које цитирамо текст. Ако у том тексту између цитирамо неког другог аутора, свако сљедеће навођење оног претходног аутора пишемо као у првом примјеру. Навођење назива издавача није обавезно, али је пожељно.

Текст два аутора једне књиге наводимо раздвајајући име и презиме оба аутора везником „и“, док све друго пишемо као што је већ описано у претходном примјеру.

Текстови објављени у магазинима, новинама и другим периодикама се цитирају наводећи име и презиме аутора, назив чланка под наводницима, назив периодике у италику, број, (година издања), број стране са које цитирамо текст без икаквих додатака. Уколико је назив периодике дуг, приликом првог цитирања у загради се наводи и скраћеница под којом ће се периодика надаље појављивати.

Уколико постоји више аутора чланка, раздвајају се зарезом. Ако постоји више од три аутора чланка, онда пишемо име и презиме првог аутора, уз навођење скраћенице *et al.*

Цитирани текст преводиоца као аутора наводимо: име и презиме, напомена *превео* на енглеском-*trans*, наслов текста у италику,

у малој загради мјесто и година издања. Ако се ради о приређивачу, пишемо све исто само у напомени *приредио*.

Прописи се наводе пуним називом у италику, потом се наводи гласило у којем је пропис објављен, број и година објављивања уз навођење скраћенице прописа, ако ће се даље појављивати у тексту. Уколико је пропис измјењиван и допуњаван, неводе се бројеви и године објављивања и допуна.

Члан, став и тачка прописа означава се скраћеницама чл., ст., и тач., а иза посљедњег броја се не ставља тачка.

Примјер:

Чл.5, ст.2, тач.3

Навођење судских одлука треба да садржи што потпуније податке (врста и број одлуке, датум када је донесена публикација у којој је евентуално објављена).

Цитирање текста са интернета треба да садржи назив цитираног текста, ако се ради о књизи- име и презиме аутора, наслов књиге или наслов текста написан у италику, (мјесто издања и година), адресу интернет странице уз напомену *преузето* исписану италиком и датум и вријеме приступа тој страници.

Примјер:

European Commission for Democracy through Law, Opinion on the Constitution of Serbia, [http://www.venice.coe.int/docs/2007/CDL-AD\(2007\)004e.asp](http://www.venice.coe.int/docs/2007/CDL-AD(2007)004e.asp), 24. мај 2007, 14:52.

Цитирани текст преузет на конференцијама, конгресу или научном скупу наводимо поштујући сљедећи редосљед: име и презиме аутора, наслов рада под наводницима, (напомена *материјал прзентован на назив скупа, датум одржавања*).

Када цитирамо текст преузет из докторске дисертације, онда пишемо: прво слово имена аутора и презиме, под наводницима наслов рада, (напомена *докторска дисертација*, име универзитета, година) и број странице са које се цитира текст.

Иностранна имена се транскрибују на ћирилици на српском језику како се изговарају, а приликом првог помињања у тексту њихово презиме се наводи у загради у изворном облику на страном језику писано у италику.

Примјер:

Годме (*Gaudete*).

Главни и одговорни уредник
Академик проф. др Витомир Поповић